

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11511/2025
11.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Марко Радојковић адвокат из ..., против туженог Града Крушевца, чији је законски заступник Градски правобранилац града Крушевца, ради накнаде за фактичку експропријацију, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 820/25 од 09.04.2025. године у седници одржаној 11.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 820/25 од 09.04.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 820/25 од 09.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 10209/21 од 01.10.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужени да им на име накнаде за одузето земљиште услед извршене фактичке експропријације и изградњу саобраћајнице, јавног пута улице ... у Крушевцу у површини од 1 ар и 11 м² преко кп.бр. .. КО Крушевац, која припада тужиоцима исплати и то: тужиоцу као сувласнику на парцели у уделу од 2/3 износ од 592.000,00 динара а тужиљи као сувласнику на парцели у уделу од 1/3 исплати 296.000,00 динара све са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом на име трошкова поступка солидарно исплате 231.187,05 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 820/25 од 09.04.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Основног суда у Крушевцу П 10209/21 од 01.10.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженој прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде тужиоцима на име фактичке експропријације парцеле кп.бр. .. КО Крушевац у површини од 1 ар 11м2. Побийана одлука којом је одбијен тужбени захтев донета је на основу утврђеног чињеничног стања да је правном претходнику тужилаца кроз спроведени управни поступак у току 1987 године за парцелу .. КО Крушевац већ исплаћена новчана накнада. Одлука нижестепених судова заснована је на правилној примени материјалног права и не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем у овом предмету а тужиоци уз ревизију нису доставили другачије одлуке судова донетих у предметима са истим правним основом чињеничним стањем као у овом предмету у смислу потреба уједначавања судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде за фактичку експропријацију тужиоци су, као формални супарничари, у смислу одредбе члана 205. Закона о парничном поступку, поднели 25.11.2021. године, а вредност предмета спора је у односу на тужиоца је 592.000,00 динара, а у односу на тужилу је 296.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинско-правни спор који се односи на исплату новчаног потраживања у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужилаца није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић